

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2Nt/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010393
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214010393.3

Uznesenie

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ivana, prísediacich Mgr. Renáty Šulákovvej a Ladislava Belokostolského v trestnej veci odsúdeného K. F. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Komárne dňa 12.3.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného K. F., nar. XX.X.XXXX v I. H., trvale bytom V. A., H. č. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/110/2011 zo dňa 19.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2012 zo dňa 28.6.2012 z a m i e t a, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/110/2011 zo dňa 19.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2012 zo dňa 28.6.2012 bol odsúdený K. F. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona za čo mu bol podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 10 mesiacov, ako aj ústavné ochranné psychiatrické liečenie.

Odsúdený písomným podaním zo dňa 4.9.2014 žiadal o povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci. Návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodnil v podstate tým, že je tu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 Z. z. v dôsledku ktorého časť ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona upravujúceho tzv. asperačnú zásadu stratila účinnosť pre rozpor s Ústavou Slovenskej republiky čo má za následok, že pôvodne mu súd podľa tejto neústavnej zásady uložil neprimerane vysoký trest.

Na verejnom zasadnutí konanom za účelom rozhodnutia o tomto návrhu odsúdený na písomne uvedených dôvodoch zotrval. Navrhol svojmu návrhu vyhovieť, teda žiadal povoliť obnovu konania v posudzovanej trestnej veci. Prokurátor navrhol návrh odsúdeného zamietnuť podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku poukazujúc na to, že tento nespĺňa podmienky pre povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (v znení účinnom do 21.12.2012) ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012 č. 428/2012 Z. z. v § 41 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, alebo nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 2T/110/2011 súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/110/2011 zo dňa 19.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2012 zo dňa 28.6.2012 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona za čo mu bol podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 10 mesiacov, ako aj ústavné ochranné psychiatrické liečenie.

Možno konštatovať, že odsúdenému bol ukladaný trest odňatia slobody aj za použitia tzv. asperačnej zásady podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení, ktoré predmetným Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo označené ako protiústavné, čo malo za následok stratu účinnosti časti tohto ustanovenia, čím vznikol dôvod obnovy konania s poukazom na § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. Zo spisového materiálu však na druhej strane vyplýva, že pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona bol trest ukladaný aj za použitia ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, kedy sa odsúdenému trest ukladal pod dolnou hranicou trestu stanovenou Trestným zákonom, bez použitia čoho by mu bol trest uložený v rámci trestnej sadzby 11 rokov 10 mesiacov a 20 dní až 23 rokov 9 mesiacov a 10 dní.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj. 44/2013 skutočnosti uvedené v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. sú dôvodom na povolenie obnovy konania, avšak nie v tom prípade ak bolo použité ustanovenie § 39 odsek 1 alebo odsek 2 písmeno a) až písmeno c) alebo písmeno e) Trestného zákona, pričom práve v tomto konkrétnom prípade bol trest odňatia slobody odsúdenému ukladaný za použitia § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Nakoľko súd dospel k záveru, že nebolo preukázané splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania, návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia na tomto súde.